

Sygn. akt: I C 703/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	pomocnik sekretarza Monika Borzym

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03 stycznia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...) (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 25.10.2016 r. powód (...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego M. D. kwoty 827,28 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż umową sprzedaży wierzytelności z dnia 06.11.2015 r. nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego od (...) S.A.

Dochodzona wierzytelność wynika z tytułu świadczonej przez (...) usługi przewozu, która stanowi źródło zobowiązania pozwanego względem (...). Pozwany skorzystał z w/w usługi przejazdu należącym do wierzyciela pierwotnego środkiem transportu publicznego (koleją). Podczas przeprowadzonej przez osobę upoważnioną kontroli okazało się, że pozwany nie dokonał płatności za przejazd, w związku z czym kontrolujący wystawił pozwanemu wezwanie do opłaty w wysokości zgodnej z obowiązującym Regulaminem i stawkami wskazanymi w taryfie przewozowej. Należna opłata powinna być uregulowana w terminie 14 dni, co wskazano na wezwaniu.

Na dochodzoną pozwem kwotę 827,28 zł, składa się należność główna 697 zł oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 130,29 naliczone od 09.08.2014 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Żądaniem pozwu objęte są także odsetki ustawowe za opóźnienie od dochodzonej pozwem kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany M. D., zawiadomiony o terminie rozprawy, nie stawił się na rozprawie. W sprzeczności od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany podniósł, że nie korzystał z usług tej firmy (powoda), kwota 1143,30 zł została „wytworzona” przez powoda, wniósł o przedstawienie podpisanej przez niego umowy z której wynika

jego dług, zarzucając tym samym brak legitymacji czynnej powoda i kwestionując istnienie i wysokość dochodzonego pozewem roszczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności, ani nawet jej istnienia. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne, ani nawet potwierdzających zobowiązanie pozwanego wobec poprzednika prawnego powoda.

W szczególności powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego, nie wykazał bowiem istnienia przedmiotowej wierzytelności. Żaden z przedłożonych dokumentów nie stanowi dowodu istnienia stosunku prawnego pomiędzy pozwanym a wierzycielem pierwotnym, tj. (...) w W. .

Powód przedstawił wprawdzie kserokopię protokołu Seria (...) Nr (...) (k. 35) na nazwisko M. D. , w którym został on wezwany do uiszczenia w terminie 14 dni należności za przejazd bez ważnego biletu w dniu 25.07.2014 r. od stacji W. (...) do stacji B. w kwocie 697 zł (w tym opłata taryfowa za przejazd 47 zł , opłata dodatkowa 650 zł), mający stanowić dowód istnienia zobowiązania pozwanego wobec wierzyciela pierwotnego ((...)), jednak kserokopia ta nie odpowiada wymogom dokumentu określonym w art. 244 i 245 kpc. W szczególności wskazana kserokopia nie została potwierdzona za zgodność z oryginałem, wobec czego nie stanowi dowodu, że osoby, które ją podpisały, złożyły oświadczenia w niej zawarte. Dodatkowo podpis podróznego na wskazanej kserokopii jest nieczytelny, zaś pozwany nie potwierdził zgodności przedstawionego dokumentu.

Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności jako zawarta w dniu 6 listopada 2015 r. pomiędzy (...) S. A. w W. a powodem (...) (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w W. również nie stanowi dowodu istnienia wierzytelności wobec pozwanego ani dowodu nabycia takiej wierzytelności przez powoda. Z treści tej umowy wynika , że przedmiotem umowy jest przelew przez (...) na cesjonariusza wierzytelności wynikających z tytułu przejazdu pociągami (...) bez ważnego biletu (m.in.), których szczegółowy wykaz stanowi załącznik nr 1 do umowy. Umowa ta została przedłożona w postaci kserokopii nie potwierdzonej za zgodność z oryginałem, wobec czego nie stanowi dowodu, że osoby, które ją podpisały, złożyły oświadczenia w niej zawarte. Powód nie wykazał, zatem ,że do zawarcia przedmiotowej umowy przelewu wierzytelności doszło oraz że jej przedmiotem mogła być ewentualna wierzytelność wobec pozwanego , albowiem nie przedłożył załącznika do umowy przelewu wierzytelności , z którego wynikałby przelew wierzytelności wobec pozwanego.

Nie stanowią dowodu istnienia wierzytelności pozwanego i jej nabycia przez powoda załączone do pozwu specyfikacja (bez wskazania do jakiego dokumentu się odnosi -k. 89) i wezwanie do zapłaty (k. 87), które zostały przedłożone jedynie w formie wydruków. Podobnie nie stanowi takiego dowodu informacja o cesji wierzytelności (k. 88) , która została przedłożona w formie kserokopii nie potwierdzonej za zgodność z oryginałem . Brak jest dowodu doręczenia pozwanemu zarówno wezwania do zapłaty jak i informacji o cesji wierzytelności.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanego dochodzona pozewem wierzytelność. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 kpc, zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, który powinien być świadom

wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach.

Wobec powyższego należało w przedmiotowej sprawie uznać za zasadne zarzuty pozwanego kwestionujące istnienie i wysokość dochodzonego pozwem roszczenia jak też legitymację czynną powoda.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.